

LIBRIS | We know
Károly Fellingner

Casa din trup

Traducere din limba maghiară de Lorand Pethő

Editura Vinea
București 2026

Dincolo de oglindă/ 5

ELEGIE

(Elégia)/ 6

FOLCLOR

(Folklór)/ 7

COINCIDENTĂ EXCLUSĂ

(Kizárt véletlen)/ 8

FIZICĂ

(Fizika)/ 9

KARMA/ 10

FORTISSIMO/ 11

ÎN HALOUL LUNII

(Holdudvarban)/ 12

VERTICAL

(Függőleges)/ 13

COCHILIA DE OMIDĂ

(Selyemhernyó gubó)/ 14

CALEIDOSCOP

(Kaleidoszkóp)/ 15

ÎN ZIUA ANULUI NOU

(Újév napján)/ 16

AȘCHIE

(Szálka)/ 17

BUMERANG

(Bumeráng)/ 18

IMPRECIS	
(Pontatlan)/	19
PLUTIRE	
(Lebegés)/	20
COMPLICAȚII	
(Gubancok)/	21
PATRUZECI ȘI OPT	
(Negyvennyolc)/	22
PE PANTĂ ÎN ECHILIBRU	
(Egyensúlyozva a lejtőn)/	23
CURELE	
(Pántok)/	24
BUCURIE	
(Öröm)/	25
NOTE	
(Feljegyzések)/	26
TREPTAT	
(Apránként)/	27
TREI HAIKU	
(Három haiku)/	29
MARATON/	30
CONFESIUNE	
(Confessió)/	31
ÎN FAȚA SPATELUI MEU	
(Hátam előtt)/	32
CUȘCĂ DE CÂINE	
(Kutyaól)/	33
PROLOG	
(Prológus)/	34
AȘTEPTARE	
(Várakozás)/	35
SÂNGE RECE	
(Hidegvér)/	36

CAPRICCIO/ 37
CONFESIONARIUL (Gyóntatófülle)/ 38
MIEL (Bárány)/ 39
CLOUD COMPUTING/ 40
FRESCĂ (Freskó)/ 42
PIETRIȘ (Kavicsszemek)/ 43
ȘIRETUL LUI CHAPLIN (Chaplin cipőfűzője)/ 44
ÎNTÂMPLARE (Véletlen)/ 45
DEZLEGARE ȘI LEGARE (Oldás és kötés)/ 46
LIPSA MOTOTOLITĂ (Összegyűrt hiány)/ 47
DRUMUL CORECT (A helyes út)/ 48
ALTAR (Oltár)/ 49
ABUR RECE (Hideg gőz)/ 50
PE TRAMBULINA TRECUTULUI (A múlt trambulinján)/ 52
PRIMA ÎMPĂRTĂȘANIE (Elsőáldozás)/ 53
LEBĂDĂ (Hattyú)/ 54
CRĂPĂTURILE CURCUBEULUI (A szivárvány réseit)/ 55

CONSTRÂNGERE	(Kényszer)/ 56
SECRETUL	(A titok)/ 57
DUPĂ ȘAIZECI DE ANI	(Hatvan év után)/ 58
BAROMETRU	(Barométer)/ 59
PAUZĂ PUBLICITARĂ	(Reklámszünet)/ 60
MASCA	(Maszk)/ 61
NUMAI FEMEILE	(Csak a nők)/ 62
OBIECT	(Tárgy)/ 63
LA LIMITA MIRACOLULUI	(Csodával határos)/ 64
ÎNCREDERE	(Bizalom)/ 65
REPLICAT	(Utánzat)/ 66
ÎN INTERIORUL CASEI	(Házon belül)/ 67
PRAF DE AUR	(Aranyfüst)/ 68
HOMMAGE Á EMY LOWALL/ 70	
OSÂNDIRE	(Kárhozat)/ 71
MI-E FRICĂ DE MOARTE	(A haláltól félek)/ 72
SPRIJIN	(Kapaszkodó)/ 73

PENUMBRĂ	
(Félhomály)/	74
TALISMAN	
(Talizmán)/	75
LEGĂTURĂ	
(Kötélék)/	76
SPRIJINI PE COATE	
(Könyöklés)/	77
ORAR	
(Menetrend)/	78
CALEA LACTEE	
(Tejút)/	79
MORTUL	
(A halott)/	80
UNDĂ STAȚIONARĂ	
(Állóhullám)/	81
CHEIA	
(Kulcs)/	82
POZIȚIONARE	
(Helyezkedés)/	83
EVIDENȚA	
(Evidencia)/	84
STABIL/	85
TRIUNGHIUL BERMUDA	
(Bermuda-háromszög)/	86
VAGOTOMIE	
(Vagotómia)/	87

Timpul care rămâne/ 89

PURGATORIU
(Purgatórium)/ 90

FRAGMENT SUPRA-SCRISĂ

(Túlírt töredék)/ 91

TIMPUL SE OPREȘTE

(Megáll az idő)/ 94

MANDARIN/ 99

CREDINȚĂ

(Hit)/ 101

POEZIA

(A vers)/ 102

Karoli Fellingner/ 103

Când ajunge lumina stelei,
steaua nu mai e nicăieri.
Ceasul arată timpul corect
chiar și după ultima secundă,
ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Atât valorează știința noastră.

E o artă, o mașină răsturnată,
a ale cărei cărei roți se mai giră rostogolesc o vreme,
și atât ne ajunge
pentru credință.

Un punct de unde am putea privi
lumea obiectiv, din fericire, nu există.
Există doar nucleul spre cea
mai mare dezamăgire a noastră.

Pământul, din fericire,
e ocolit de meteoriții distrugători,
așa cum poezia ocolește esența.
Cel mai nesigur e locul celui

care este prezent peste tot,
și nici măcar nu am amintit încă
de Dumnezeu; lipsa și neființa Sa
sunt ceea ce nasc binele și răul.

Suntem prezenți atunci când nu ne
lipsește nimeni, când trec pe lângă noi orbi,
și, asemenea unei inimi care bate,
simțim în trup muntele inevitabil și de neatins.

Realitatea sare
pe trambulina lipsei.

Voința
creatoare dispare.

Se dizolvă
precum zahărul
în lăptic.

Realitatea,
garantul etern
al inutilității.

Corpurile cerești
lasă experiența
în nimicuri.

Precum Isus
îi întâmpină
pe copii.

În fața oglinzii imense și primitoare
așez statuia lui Isus, apoi
între oglindă și statuie pun
Biblia ridicată ca obstacol.

Când o iau cu grijă, Doamne ferește,
când îndepărtez statuia,
Isus din Nazaret, fără să bănuiască nimic,
știe că reflexia sa rămâne la locul ei.

Isus și Biblia, în acest caz,
oricum am privi, sunt substituibile,
cu excepția oglinzii care ține la realitate.

Impuls sălbatic măcinat între pietricele,
produs secundar al erodării,
nu nisipul obosit, mai mult de atât,
nimicul ne desparte de tot.

Amintirea, o povară dulce,
bagajul ceresc care sfâșie spatele șerpașilor;
alpinistul trebuie să renunțe la țintă,
altfel nu va ajunge pe vârf.

Pasărea libertății cu câteva băți de aripi
atinge cerul, dar oasele ei s-au sfărâmat
înainte de zborul fericit,
îngropate în pământul etern.

Pentru că râurile despart,
așezările de pe maluri opuse
au găsit o soluție, s-au întins
pe ambele părți ale apei.

Și insulelor bătrâne s-a împărțit,
păduri aprinse și pământuri însetate
se succed; păcat că cerul nu a fost
mereu fertil. Nu lungimea rugăciunii

decide când și cât va ploua.
Lacrimile îngerilor, fântâna disperării
noastre, ne mângâie. Stelele călăuzitoare

îi așteaptă deja pe muribunzi, cu sufletele
în chinul nașterii, încă ei cred în ecoul
norocului orb.